

การศึกษาช่วงเวลาที่เหมาะสมต่อการเก็บเกี่ยวนิวคลีโอโพลีฮีดรไวรัส
หอนอกกระพู่หอม (*SeMNPV*) ซึ่งเพาะเลี้ยงในเซลล์ไลน์หอนอกกระพู่หอม
(UCR-SE-1)

**Studies on the Optimal Time Period for Harvesting
Spodoptera exigua Nucleopolyhedrovirus (*SeMNPV*) Produced in
Spodoptera exigua Cell Line (UCR-SE-1)**

อุณเรื่อน เพชรวัลย์ และสุวัฒน์ มงคลวารภรณ์
ภาควิชาชีววิทยาประยุกต์ คณะวิทยาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

บทคัดย่อ

การศึกษาช่วงเวลาที่เหมาะสมต่อการเก็บเกี่ยวผลผลิตของไวรัส โดยใช้นิวคลีโอโพลีฮีดรไวรัสหอนอกกระพู่หอม (*SeMNPV*) และเซลล์ไลน์หอนอกกระพู่หอม (UCR-SE-1) ซึ่งเพาะเลี้ยงในอาหารเกรซ ที่เสริมด้วย 10% ซีรัมลูกวัว (FBS) โดยทำการปลูกเซลล์ลงในขวดเพาะเลี้ยงขนาดพื้นที่ 25 ซม² จำนวนเซลล์ตั้งต้นที่ใช้ปลูกเท่ากับ 2×10^5 เซลล์ ต่อ มิลลิลิตร ปริมาตร 5 มิลลิลิตรต่อขวด และปลูกเชื้อ *SeMNPV* รุ่น (passage) ที่ 3 ค่า MOI เท่ากับ 1 plaque-forming unit (PFU) ต่อ เซลล์ ทำการตรวจสอบเปอร์เซ็นต์เซลล์ที่พบผลึกโปรตีน (OBs) จำนวนผลึกโปรตีน (OBs) ต่อ มิลลิลิตรและต่อเซลล์ และค่าไวรัสไตเตอร์ของไวรัสอิสระ (ECV) ซึ่งพบในเซลล์ UCR-SE-1 หลังจากปลูกเชื้อนาน 3 5 และ 7 วัน ตามลำดับ

ผลการทดลองพบว่าเปอร์เซ็นต์เซลล์ติดเชื้อสูงสุด (49.63%) หลังจากปลูกเชื้อนาน 5 วัน ส่วนเปอร์เซ็นต์เซลล์ติดเชื้อที่เกี่ยวข้องหลังจากปลูกเชื้อนาน 3 วัน และ 7 วัน คือ 14.51% และ 34.99% ตามลำดับ ค่าเฉลี่ยของจำนวนผลึกโปรตีน ต่อ มิลลิลิตร (และต่อเซลล์) ที่ได้จากการเก็บเกี่ยวภายหลังการปลูกเชื้อ 3 5 และ 7 วัน ได้แก่ 1.78×10^5 ผลึกต่อ มิลลิลิตร (2.22 ผลึกต่อเซลล์) 7.95×10^6 ผลึกต่อ มิลลิลิตร (30.90 ผลึกต่อเซลล์) และ 7.667×10^6 ผลึกต่อ มิลลิลิตร (35.85 ผลึกต่อเซลล์) ตามลำดับ และผลผลิต OBs ที่ได้จากการเก็บเกี่ยวหลังจากปลูกเชื้อ 5 วันและ 7 วัน ค่าที่ได้ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ สำหรับผลผลิตที่เป็นไวรัสอิสระ ค่าไวรัสไตเตอร์ที่ได้จากการเก็บเกี่ยวหลังจากปลูกเชื้อ 5 วัน (1.95×10^7 PFU ต่อ มิลลิลิตร) และ 7 วัน (1.92×10^7 PFU ต่อ มิลลิลิตร) ค่าที่ได้ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติเช่นกัน จากการศึกษาี้แสดงให้เห็นว่า ช่วงเวลาที่เหมาะสมต่อการเก็บเกี่ยว *SeMNPV* ควรจะเป็นช่วงหลังจากการปลูกเชื้อนาน 5 วัน และ 7 วัน

คำสำคัญ : เซลล์ไลน์แมลง หอนอกกระพู่หอม นิวคลีโอโพลีฮีดรไวรัส บากูโลไวรัส

Abstract

The optimal time period for harvesting the production of virus was conducted by using *Spodoptera exigua* Nucleopolyhedrovirus (*SeMNPV*) and *Spodoptera exigua* cell line (UCR-SE-1) cultivated in Grace's medium supplemented with 10% fetal bovine serum (FBS). The TC- 25 cm² flask was planted with 5 milliliters of cell suspension at 2×10^5 cells per milliliter and infected with *SeMNPV* at a multiplicity of infection (MOI) of 1 plaque-forming unit (PFU) per cell from the third passage in tissue culture. Cell cultures were examined for the percentage of cells possessing occlusion bodies (OBs), the number of occlusion bodies per milliliter and per cell and the titer of extracellular virus (ECV) in UCR-SE-1 cells at 3, 5, and 7 days postinfection, respectively.

The results showed that the highest percentage of infected cells (49.63 %) was found in culture harvested at 5 days postinfection. The percentage of infected cells in cultures harvested at 3 and 7 days postinfection were 14.51 % and 34.99 %, respectively. The average number of occlusion bodies per milliliter (and per cell) were harvested at 3, 5, and 7 days postinfection and the results were 1.78×10^5 OBs per milliliter (2.22 OBs per cell), 7.95×10^6 OBs per milliliter (30.90 OBs per cell), and 7.667×10^6 OBs per milliliter (35.85 OBs per cell), respectively. There were no significantly different between the yields of OBs in harvesting at 5 days and 7 days postinfection. For the titer of extracellular virus production, the results showed that it was not significantly different between the production in harvesting at 5 days (1.95×10^7 PFU per milliliter) and 7 days (1.92×10^7 PFU per milliliter) postinfection. These studies indicated that the optimal time period for harvesting *SeMNPV* should be harvested at 5 days and 7 days postinfection.

Keyword : insect cell line, *Spodoptera exigua*, nucleopolyhedrovirus, baculovirus

1. บทนำ

หนอนกระทู้หอม (beet armyworm) ชื่อวิทยาศาสตร์คือ *Spodoptera exigua* (Hübner) เป็นผีเสื้อกลางคืนจัดอยู่ในวงศ์ noctuid (Family Noctuidae) อันดับเลพิโดปเทอรา (Order Lepidoptera) คลาสอินเซกตา (Class

Insecta) และไฟลัมอาร์โทรโปดา (Phylum Arthropoda) เป็นแมลงศัตรูพืชที่สำคัญ มีการระบาดกว้างขวางทั่วโลก [1,2] การใช้สารเคมีกำจัดแมลงเพื่อควบคุมประชากรของหนอนกระทู้หอมมักจะไม่ได้ผล ทั้งนี้เพราะหนอนมี

ความต้านทานต่อสารเคมีกำจัดแมลงอย่างรวดเร็ว ต่อมาได้มีการสำรวจพบว่านิวคลีโอโพลีฮิโดรไวรัสหนอนกระทุ้หอม (*Spodoptera exigua* nucleopolyhedrovirus, SeMNPV) ทำให้หนอนกระทุ้หอมซึ่งระบาดในธรรมชาติเกิดโรคและตาย ทั้งยังมีประสิทธิภาพสูงในการกำจัดหนอนกระทุ้หอมที่ระบาดในแปลงปลูกพืช สำหรับการผลิต SeMNPV ในปัจจุบันทำการเพิ่มปริมาณในตัวหนอนโดยตรง (*in vivo*) และเก็บเกี่ยวไวรัสจากหนอนที่ตายแล้ว [1,3] ซึ่งต้องทำการเพาะเลี้ยงแมลงจำนวนมากตลอดจนพื้นที่สำหรับเพาะเลี้ยงและเจ้าหน้าที่จำนวนมากเพื่อเลี้ยงแมลงและผลิตอาหารเทียม นอกจากนี้ไวรัสที่ได้มีการปนเปื้อน จุลินทรีย์หลายชนิด จึงมีความจำเป็นต้องทำให้ไวรัสบริสุทธิ์ด้วยวิธีการต่างๆ เพื่อที่จะได้ผลิตภัณฑ์ของไวรัสที่บริสุทธิ์ต่อไป [4] สำหรับการผลิตไวรัสอีกทางเลือกหนึ่งคือการเพิ่มปริมาณไวรัสในเซลล์เพาะเลี้ยงของแมลง (*in vitro*) ซึ่งสามารถกระทำได้ในห้องปฏิบัติการที่มีพื้นที่จำกัด และผลผลิตที่ได้มีความบริสุทธิ์ไม่ปนเปื้อนจุลินทรีย์อื่นๆ สะดวกต่อการแยกผลิตภัณฑ์ของไวรัสไปใช้ ดังนั้นงานวิจัยนี้จึงทำการศึกษาการเพิ่มปริมาณ SeMNPV โดยใช้เซลล์ไลน์หนอนกระทุ้หอมชนิด UCR-SE-1 ซึ่งตั้งต้นเพาะเลี้ยงมาจากเนื้อเยื่อของหนอนกระทุ้หอมวัยแรกเกิด (neonate larva) โดย Gelernter และ Federici [3] โดยทำการศึกษาช่วงเวลาที่เหมาะสมในการเก็บเกี่ยวนิวคลีโอโพลีฮิโดรไวรัสหนอนกระทุ้หอม (SeMNPV) ซึ่งเพาะเลี้ยงในเซลล์ไลน์หนอนกระทุ้หอม (UCR-SE-1) และเปรียบเทียบผลผลิตของ

SeMNPV ทั้ง 2 รูปแบบคือไวรัสในรูปแบบอิสระ (extracellular virus, ECV) และไวรัสที่อยู่ในรูปเปลือกโปรตีน (occluded virus, OV) ซึ่งเก็บเกี่ยวภายหลังการปลูกเขื่อนาน 3 5 และ 7 วันตามลำดับ

2. วิธีการวิจัย

2.1 การเพิ่มปริมาณเซลล์ไลน์หนอนกระทุ้หอม (UCR-SE-1)

ทำการเพาะเลี้ยงเซลล์แบบเรียงตัวเป็นชั้นเดียว (monolayer culture) โดยใช้ขวดเพาะเลี้ยงชนิดพลาสติกขนาดพื้นที่ 25 ซม² ปลูกเซลล์ UCR-SE-1 จำนวน 2×10^5 เซลล์/มล. ปริมาตรทั้งหมด 5 มล./ขวด ในอาหารเกรซ (Grace's medium) เสริมด้วย 10% ซีรัม (fetal bovine serum, FBS) และเติม 0.1% พลูโรนิค เอฟ-68 (Pluronic F-68) นำขวดเพาะเลี้ยงเก็บไว้ในตู้บ่มควบคุมอุณหภูมิที่ 28° ซ เป็นเวลา 6 วัน สังเกตเซลล์เจริญเต็มพื้นผิวของขวดเพาะเลี้ยง จากนั้นทำการถ่ายเซลล์ (subculture) ต่อไป

2.2 การเตรียมนิวคลีโอโพลีฮิโดรไวรัสหนอนกระทุ้หอม (*Spodoptera exigua* Nucleopolyhedrovirus)

2.2.1 เตรียมเซลล์ไลน์ UCR-SE-1 โดยการปลูกเซลล์จำนวน 2×10^5 เซลล์/มล. ปริมาตร 5 มล./ขวด จากนั้นนำไปเก็บไว้ในตู้บ่มอุณหภูมิ 28° ซ เป็นเวลา 1 คืน

2.2.2 ใส่อาหารเดิมออก และเติมไวรัสในรูปแบบของ ECV 1 มล. ซึ่งทราบค่าปริมาณไวรัส (virus titer) จากการคำนวณหาปริมาณของไวรัสที่ทำให้เซลล์ติดเชื้อ 50% (50% tissue-

culture infective dose, TCID₅₀) ตามวิธีการของ O'Reilly และคณะ [5] ซึ่งทดลองโดยใช้ไมโครไตเตอร์เพลท (microtiter plate) ก่อนที่จะนำ ECV ไปเพาะเชื้อ (inoculate) ลงในเซลล์สำหรับการทดลองต่อไป จะต้องปรับค่าของ MOI (multiplicity of infection) ให้เท่ากับ 1 หมายความว่าเติมไวรัส 1 อนุภาค (particle) ต่อเซลล์ 1 เซลล์ (PFU/cell) โดยคำนวณจากสูตรต่อไปนี้ [6]

$$\text{ปริมาตรของ inoculum (มล.)} = \frac{\text{ปริมาณไวรัสที่ใช้ต่อเซลล์ (MOI)} \times \text{จำนวนเซลล์ / ไวรัสไตเตอร์ (PFU/ml)}}{\text{ปริมาตรของ inoculum (มล.)}}$$

2.2.3 วางขวดเพาะเลี้ยงที่ปลูกเชื้อแล้วบนเครื่องเขย่าที่ความเร็วรอบต่ำสุด นาน 1 ชั่วโมง จากนั้นดูดไวรัสออกทั้งหมด จากนั้นเติมอาหารใหม่ลงไป 5 มล.ต่อ 1 ขวด และเก็บในตู้บ่มอุณหภูมิ 28° ซ เป็นเวลา 7 วัน เมื่อครบกำหนดแล้ว ทำการเก็บเกี่ยวผลผลิตไวรัสเพื่อใช้ในการทดลองต่อไป

2.2.4 การเก็บเกี่ยวไวรัส กระทำโดยการดูดเซลล์ที่เพาะเชื้อ SeMNPV (ข้อ 2.2.3) จากนั้นนับจำนวนเซลล์ที่มีชีวิต จำนวนเซลล์ตาย จำนวนเซลล์ที่มีชีวิตและเซลล์ตายที่ติดเชื้อดูดเซลล์แขวนลอยพร้อมอาหารเติมใส่ลงในหลอดทดลองที่มีฝาเกลียวขนาด 10 มล. นำไปปั่นที่ความเร็ว 3,500 rpm นาน 10 นาที เก็บส่วนที่เป็นของเหลวใส (supernatant) ซึ่งส่วนนี้มีไวรัสในรูปของ ECV เป็น infectious medium ทำการกรองผ่านเมมเบรนขนาด 0.45 ไมครอน และเก็บในอุณหภูมิ -20° ซ เพื่อนำไปทดสอบค่า TCID₅₀ ต่อไป สำหรับตะกอน

เซลล์ (pellet) นำมาทำให้เซลล์แตก โดยวิธีการของ O'Reilly และคณะ [5] ดังนี้

นำตะกอนเซลล์ (pellet) ที่ได้จากการทำให้ติดเชื้อ
↓
ทำให้แขวนลอยโดยใช้ 0.5% SDS 1 มล.ต่อตะกอนเซลล์ที่ได้จาก 1 ขวดเพาะเลี้ยง
↓
ตั้งทิ้งไว้ในอุณหภูมิห้องเป็นเวลา 1 คืน

↓
ทำการปั่นแยกที่ 3,500 rpm เป็นเวลา 10 นาที

↓
ดูดส่วนที่เป็นของเหลวทิ้งและเติม 0.5 M NaCl 1 มล.ทำให้ตะกอนเซลล์แขวนลอย

↓
ทำการปั่นแยกที่ 3,500 rpm เป็นเวลา 10 นาที

↓
ดูดส่วนที่เป็นของเหลวทิ้งและเติมน้ำกลั่นที่ทำการปลอดเชื้อแล้ว 1 มล. ทำให้ตะกอนเซลล์แขวนลอยและนับจำนวนผลึกโปรตีนโดยใช้ฮีโมไซโตมิเตอร์

↓
บันทึกผลจำนวนผลึกโปรตีนเพื่อคำนวณหา จำนวนผลึกโปรตีน/มล. และจำนวนผลึกโปรตีน/เซลล์

2.2.5 คำนวณหาค่าไวรัสไตเตอร์ (virus titer) และจำนวนผลึกโปรตีนของไวรัส SeMNPV ผลผลิตที่ได้จากการเก็บเกี่ยวไวรัสดังกล่าวข้างต้นได้แก่ ส่วนที่เป็นของเหลว (supernatant) คือส่วนของไวรัสในรูปแบบที่เรียกว่า extracellular virus (ECV) และส่วนที่

เป็นตะกอนเซลล์ (pellet) ประกอบด้วยเซลล์ที่ติดเชื้อและมีผลึกโปรตีน (occlusion bodies, OBs) อยู่ภายในนิวเคลียสของเซลล์แมลง

การคำนวณหาค่าไวรัสไตเตอร์ในที่นี้ใช้วิธีการหาค่า end-point dilution ตามวิธีการของ O'Reilly และคณะ [5] โดยการใช้ ECV ในระดับความเจือจางต่างๆกัน และปลูกเชื้อลงในแต่ละหลุมของไมโครไตเตอร์เพลท โดยปลูกไวรัส 1 ค่าความเจือจางต่อ 1 คอลัมน์ บ่มเขื่อนาน 7 วัน ที่อุณหภูมิ 28° ซ ทำการตรวจผลการติดเชื้อในแต่ละหลุมทุกค่าความเจือจาง ถ้าพบว่าหลุมใดมีเซลล์ที่ติดเชื้อซึ่งทราบได้จากการมีผลึกโปรตีนภายในนิวเคลียสของเซลล์แมลง จะบันทึกเป็นบวก (+) สำหรับหลุมนั้น แต่ถ้าหลุมใดไม่ติดเชื้อจะบันทึกเป็นลบ (-) นำผลที่ได้มาคำนวณหาปริมาณของไวรัสที่ทำให้เซลล์ติดเชื้อ 50% (50% tissue-culture infective dose) และค่าไวรัสไตเตอร์มีค่าเท่ากับ 10^x TCID₅₀ /มล. หรือมีค่าเท่ากับ 0.69×10^x PFU/มล. (PFU= Plaque-forming unit) ตามวิธีการของ O'Reilly และคณะ [5]

2.3 การทดสอบช่วงเวลาที่เหมาะสมในการเก็บเกี่ยวนิวคลีโอโพลีไฮโดรไวรัสหนอนกระทุ้งห่อม (*Spodoptera exigua* Nucleopolyhedrovirus) เตรียมปลูกเซลล์ UCR-SE-1 ในขวดเพาะเลี้ยง ขนาดพื้นที่ 25 ซม² โดยใช้ความหนาแน่นของเซลล์เท่ากับ 2×10^5 เซลล์ต่อ มล. ปริมาตร 5 มล. ต่อ 1 ขวด นำไปบ่มในตู้ควบคุมอุณหภูมิ ที่ 28° ซ เป็นเวลา 1 คิน จากนั้นดูดอาหารเดิมออกจากขวดเพาะเลี้ยงทั้งหมด แล้วเติม SeMNPV ในรูปของไวรัสอิสระ (ECV) ซึ่งปรับค่า MOI = 1 โดยเติม

ปริมาตร 1 มล. ต่อ 1 ขวด และนำไปวางบนเครื่องเขย่าที่ความเร็วรอบต่ำสุด เป็นเวลา 1 ชั่วโมงที่อุณหภูมิห้อง จากนั้นดูด ECV ออกไปและเติมอาหารใหม่ 5 มล. ต่อ 1 ขวด ส่วนขวดควบคุมนั้นหลังจากดูดอาหารเดิมออกไปแล้วจะต้องเติมอาหารใหม่ลงไป 5 มล. ต่อ 1 ขวดเพาะเลี้ยง นำสิ่งทดลองทั้งหมดเก็บในตู้บ่มอุณหภูมิ 28° ซ เมื่อครบกำหนดระยะเวลาการบ่มนาน 3 5 และ 7 วัน ทำการเก็บเกี่ยวเซลล์ และไวรัส เพื่อคำนวณหาจำนวนเซลล์มีชีวิต เซลล์ตาย เซลล์มีชีวิตที่ติดเชื้อ และเซลล์ตายที่ติดเชื้อ ส่วนไวรัสเมื่อทำการเก็บเกี่ยวแล้ว จะทำการคำนวณหาไวรัสไตเตอร์ และจำนวนผลึกโปรตีนของไวรัสต่อไป

2.4 การวิเคราะห์ค่าทางสถิติ ทำการวางแผนการทดลองแบบสุ่มอย่างสมบูรณ์ (completely randomized design, CRD) และการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของสิ่งทดลองโดยวิธี Duncan's new multiple-range test [7]

3. ผลการวิจัย

จากการทดลองเพาะเลี้ยงเซลล์ไลน์หนอนกระทุ้งห่อม (UCR-SE-1) เพื่อปลูกเชื้อนิวคลีโอโพลีไฮโดรไวรัสหนอนกระทุ้งห่อม (SeMNPV) โดยปลูกเซลล์จำนวน 2×10^5 เซลล์/มล. ปริมาตร 5 มล. เพาะเลี้ยงเซลล์แบบเรียงตัวเป็นชั้นเดียว (monolayer culture) สำหรับไวรัสที่ให้อยู่ในรูปของไวรัสอิสระ (extracellular virus, ECV) รุ่น (passage) ที่ 3 และค่า MOI=1 ทำการบ่มเชื้อในตู้บ่มอุณหภูมิ 28°ซ ต่อมาทำการเก็บเกี่ยวผลผลิตภายหลังการบ่มเขื่อนาน 3

5 และ 7 วัน ตามลำดับ และลักษณะของเซลล์ ในสิ่งทดลองทั้งหมดแสดงในรูปที่ 1-3

ผลการทดสอบค่าความแปรปรวน ของค่าเฉลี่ยเปอร์เซ็นต์เซลล์ไลน์นอนกระทุ้ หอมที่ติดเชื่อนิวคลีโอโพลีอีโครไวรัส ภาย หลังการบ่มเขื่อนาน 3 5 และ 7 วัน ตาม ลำดับ (ตารางที่ 1) ผลที่ได้คือมีความแตกต่าง กันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญยิ่ง (ที่ระดับความ เป็นไปได้ที่ .01) ระหว่างค่าเฉลี่ยเปอร์เซ็นต์ เซลล์ที่ติดเชื่อของสิ่งทดลองทั้งหมด และค่า สัมประสิทธิ์ของความแปรปรวน เท่ากับ 15.01% จากนั้นทำการตรวจสอบความแตกต่าง ของค่าเฉลี่ยเปอร์เซ็นต์เซลล์ที่ติดเชื่อ/มล. โดย วิธี Duncan's new multiple range test ดังราย ละเอียดต่อไปนี้

ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย เปอร์เซ็นต์เซลล์ที่ติดเชื่อ ระหว่างกลุ่มสิ่ง ทดลองที่ทำการเก็บเกี่ยวผลผลิตภายหลังการ บ่มเขื่อนาน 3 วัน (14.51%) มีความแตกต่าง กันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญยิ่ง (ที่ระดับความ เป็นไปได้ .01) กับค่าเฉลี่ยเปอร์เซ็นต์เซลล์ที่ ติดเชื่อในกลุ่มสิ่งทดลองที่ทำการเก็บเกี่ยวผล ผลิตภายหลังการบ่มเขื่อนาน 5 วัน (49.63%) และ 7 วัน (34.99%)

จากการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย เปอร์เซ็นต์เซลล์ที่ติดเชื่อระหว่างกลุ่มสิ่ง ทดลองที่ทำการเก็บเกี่ยวผลผลิตภายหลังการ บ่มเขื่อนาน 5 วัน (49.63%) กับค่าเฉลี่ย เปอร์เซ็นต์เซลล์ที่ติดเชื่อของสิ่งทดลองที่ทำ การเก็บเกี่ยวผลผลิตภายหลังการบ่มเขื่อนาน 7 วัน (34.99%) พบว่ามีความแตกต่างกันทาง สถิติอย่างมีนัยสำคัญ (ที่ระดับความเป็นไปได้

.05) โดยค่าเฉลี่ยเปอร์เซ็นต์เซลล์ที่ติดเชื่อซึ่งทำ การเก็บเกี่ยวภายหลังการบ่มเขื่อนาน 5 วัน มีค่า มากกว่าค่าเฉลี่ยเปอร์เซ็นต์เซลล์ที่ติดเชื่อซึ่งทำ การเก็บเกี่ยวภายหลังการบ่มเขื่อนาน 7 วัน เหตุ ที่เป็นเช่นนี้เพราะเมื่อทำการบ่มเขื่อนาน 7 วัน (เซลล์มีอายุ 8 วัน) เป็นช่วงที่มีความหนาแน่น ของเซลล์มาก สารอาหารถูกใช้ไปในการเจริญ และการแบ่งเซลล์จำนวนมากตามไปด้วย จึงทำ ให้เหลือสารอาหารไม่เพียงพอต่อการเจริญของ เซลล์ นอกจากนี้ของเสียที่เกิดจากกระบวนการ เมแทบอลิซึมมีปริมาณมาก ทำให้เป็นพิษต่อ เซลล์ เซลล์จึงอ่อนแอต่อการติดเชื่อไวรัส และ เซลล์แตกง่ายกว่าเซลล์ในสิ่งทดลองซึ่งทำการ เก็บเกี่ยวภายหลังการบ่มเขื่อนาน 5 วัน (เซลล์มี อายุ 6 วัน) ดังนั้นเมื่อทำการเก็บเกี่ยวจึงทำให้ พบค่าเฉลี่ยเปอร์เซ็นต์เซลล์ที่ติดเชื่อน้อยกว่าค่า เฉลี่ยเปอร์เซ็นต์เซลล์ที่ติดเชื่อซึ่งเก็บเกี่ยวผลผลิต ภายหลังการบ่มเขื่อนาน 5 วัน

การเปรียบเทียบผลผลิตที่เป็นผลึก โปรตีน (occlusion bodies) ของนิวคลีโอโพลี อีโครไวรัสหนอนกระทุ้หอม (*Spodoptera exigua nucleopolyhedrovirus*) ซึ่งเพาะเลี้ยงใน เซลล์ไลน์นอนกระทุ้หอม (UCR-SE-1) ผล การวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนของค่าเฉลี่ย จำนวนผลึกโปรตีน (occlusion bodies) ต่อ มล. ของนิวคลีโอโพลีอีโครไวรัสหนอนกระทุ้หอม ซึ่งเพาะเลี้ยงในเซลล์ไลน์นอนกระทุ้หอม (UCR-SE-1) ภายหลังการบ่มเขื่อนาน 3 5 และ 7 วัน ดังรายละเอียดในตารางที่ 2 ซึ่งค่า เฉลี่ยจำนวนผลึกโปรตีน (occlusion bodies) ต่อ มล. มีค่าเท่ากับ 1.78×10^5 ผลึก/มล. 79.50×10^5 ผลึก/มล. และ 76.67×10^5 ผลึก/มล.

ตามลำดับ ผลการวิเคราะห์พบว่ามีความแตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญยิ่ง (ที่ระดับความเป็นไปได้ .01) ระหว่างค่าเฉลี่ยจำนวนผลึกโปรตีน/มล. ของสิ่งทดลองทั้งหมด จากนั้นทำการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยจำนวนผลึกโปรตีน/มล. โดยวิธี Duncan's new multiple range test ได้ผลการเปรียบเทียบดังนี้

ผลผลิตที่เป็นค่าเฉลี่ยของจำนวนผลึกโปรตีน/มล. ที่ได้จากการบ่มเขื่อนาน 3 วัน (1.78×10^5 ผลึก/มล.) มีความแตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญยิ่งกับ ผลผลิตที่ได้จากการบ่มเขื่อนาน 5 วัน (79.50×10^5 ผลึก/มล.) และ 7 วัน (76.67×10^5 ผลึก/มล.) โดยจำนวนผลึกโปรตีนที่ได้มีจำนวนน้อยที่สุด ทั้งนี้เพราะช่วงการบ่มเชื้อ 3 วัน จำนวนเซลล์และจำนวนไวรัสต่ำกว่าสิ่งทดลองที่ทำการบ่มเขื่อนาน 5 และ 7 วัน โอกาสติดเชื้อจึงมีน้อยกว่า ดังนั้นเมื่อทำการเก็บเกี่ยวผลผลิตจึงได้จำนวนผลึกโปรตีนน้อย

ผลผลิตที่เป็นค่าเฉลี่ยของจำนวนผลึกโปรตีน/มล. ที่ได้จากการบ่มเขื่อนาน 5 วัน (79.50×10^5 ผลึก/มล.) ผลที่ได้ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติกับผลผลิตที่เป็นค่าเฉลี่ยของจำนวนผลึกโปรตีน/มล. ที่ได้จากการบ่มเขื่อนาน 7 วัน (76.67×10^5 ผลึก/มล.) ดังนั้นถ้าต้องการเก็บเกี่ยวผลผลิตผลึกโปรตีนของนิวคลีโอโพลีไอโคไวรัสหนองกระทุ้งหอม สามารถเก็บผลผลิตได้ภายหลังการบ่มเขื่อนาน 5 วัน และ 7 วัน

ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยจำนวนผลึกโปรตีนต่อเซลล์ ของนิวคลีโอโพลีไอโคไวรัส

หนองกระทุ้งหอม ภายหลังการบ่มเขื่อนาน 3 และ 7 วัน (ค่าเฉลี่ยจำนวนผลึกโปรตีนต่อเซลล์เท่ากับ 2.22 30.90 และ 35.85 ผลึก/เซลล์ ตามลำดับ) พบว่ามีความแตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญยิ่ง (ที่ระดับความเป็นไปได้ .01) ระหว่างสิ่งทดลองทั้งหมด และค่าสัมประสิทธิ์ของความแปรปรวนเท่ากับ 18.18% เมื่อตรวจสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของจำนวนผลึกโปรตีน/เซลล์ โดยวิธี Duncan's new multiple range test ได้ผลการเปรียบเทียบดังนี้

จำนวนผลึกโปรตีนนิวคลีโอโพลีไอโคไวรัสหนองกระทุ้งหอม ภายหลังการบ่มเขื่อนาน 3 วัน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.22 ผลึก/เซลล์ เมื่อเปรียบเทียบกับค่าเฉลี่ยจำนวนผลึกโปรตีน/เซลล์ที่ได้จากการบ่มเขื่อนาน 5 วัน (30.90 ผลึก/เซลล์) และ 7 วัน (35.85 ผลึก/เซลล์) มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญยิ่ง

สำหรับการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยจำนวนผลึกโปรตีน/เซลล์ ระหว่างผลผลิตที่ได้จากการบ่มเขื่อนาน 5 วัน (30.90 ผลึก/เซลล์) และ 7 วัน (35.85 ผลึก/เซลล์) ผลที่ได้คือไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ ดังนั้นการเก็บเกี่ยวผลผลิตที่เป็นผลึกโปรตีน สามารถกระทำได้ภายหลังการบ่มเขื่อนาน 5 วัน และ 7 วัน

การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยไวรัสไตเตอร์ (virus titer, pfu/ml) ของนิวคลีโอโพลีไอโคไวรัสหนองกระทุ้งหอมซึ่งเพาะเลี้ยงในเซลล์ไลน์หนองกระทุ้งหอม (UCR-SE-1) (ตารางที่ 3) จากการทดสอบค่าความแปรปรวนของค่าเฉลี่ยไวรัสไตเตอร์ (pfu/ml) ของนิวคลีโอโพลีไอโคไวรัส

ไวรัสหนอนกระทุ้หอม ภายหลังจากการบ่ม เชื้อนาน 3 วัน (0.73×10^6 pfu/ml) 5 วัน (19.50×10^6 pfu/ml) และ 7 วัน (19.20×10^6 pfu/ml) ผลที่ได้คือมีความแตกต่างกันทางสถิติ อย่างมีนัยสำคัญยิ่ง (ที่ระดับความเป็นไปได้ .01) ระหว่างค่าเฉลี่ยไวรัสไตเตอร์ (pfu/ml) ของสิ่งทดลองทั้งหมด จากนั้นทำการตรวจสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยไวรัสไตเตอร์ (pfu/ml) ของนิวคลีโอโพลีอีโครไวรัสหนอนกระทุ้หอม โดยวิธี Duncan's new multiple range test ได้ผลการเปรียบเทียบดังนี้

ผลผลิตที่เป็นค่าเฉลี่ยไวรัสไตเตอร์ที่ได้จากการบ่มเชื้อนาน 3 วัน มีค่าไวรัสไตเตอร์น้อยที่สุด (0.73×10^6 pfu/ml) และมีความแตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญยิ่งกับผลผลิตที่เป็นค่าเฉลี่ยไวรัสไตเตอร์ที่ได้จากการบ่มเชื้อนาน 5 วัน (19.50×10^6 pfu/ml) และ ผลผลิตที่เป็นค่าเฉลี่ยไวรัสไตเตอร์ที่ได้จากการบ่มเชื้อนาน 7 วัน (19.20×10^6 pfu/ml)

ผลผลิตที่เป็นค่าเฉลี่ยไวรัสไตเตอร์ที่ได้จากการบ่มเชื้อนาน 5 วัน (19.50×10^6 pfu/ml) กับผลผลิตที่เป็นค่าเฉลี่ยไวรัสไตเตอร์ซึ่งได้จากการบ่มเชื้อนาน 7 วัน (19.20×10^6 pfu/ml) ผลที่ได้ ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติระหว่างผลผลิตทั้ง 2 สิ่งทดลองดังกล่าวข้างต้น แสดงว่าถ้าต้องการเก็บเกี่ยวนิวคลีโอโพลีอีโครไวรัสหนอนกระทุ้หอมในรูปไวรัสอิสระ (extracellular virus, ECV) สามารถเก็บเกี่ยวได้เมื่อทำการบ่มเชื้อนาน 5 วัน หรือ 7 วัน ซึ่งจะได้ผลผลิตที่ไม่แตกต่างกัน

3. สรุปผลการวิจัย/ข้อเสนอแนะ

จากผลการศึกษาช่วงเวลาที่เหมาะสมต่อการเก็บเกี่ยวนิวคลีโอโพลีอีโครไวรัสหนอนกระทุ้หอม (SeMNVP) ซึ่งเพาะเลี้ยงในเซลล์ไลน์หนอนกระทุ้หอม (UCR-SE-1) แบบ monolayer culture ด้วยขวดเพาะเลี้ยงเซลล์ โดยทำการบ่มเชื้อเป็นระยะเวลาต่างกัน 3 ช่วง คือ 3 5 และ 7 วัน ตามลำดับ จากนั้นจึงทำการเก็บเกี่ยวผลผลิต ผลการทดลองสามารถสรุปได้ดังนี้

1. เปอร์เซ็นต์เซลล์ไลน์ UCR-SE-1 ที่ติดเชื้อ SeMNVP ซึ่งเก็บเกี่ยวภายหลังจากการบ่มเชื้อนาน 5 วัน พบว่ามีเปอร์เซ็นต์เซลล์ติดเชื้อมากที่สุด รองลงมาคือผลผลิตที่ได้จากการบ่มเชื้อนาน 7 วัน และ 3 วัน ตามลำดับ

2. ผลผลิตฟล็อกโปรตีนของ SeMNVP เมื่อทำการเปรียบเทียบ จำนวนฟล็อกโปรตีน/มล. และจำนวนฟล็อกโปรตีน/เซลล์ พบว่าผลผลิตที่ได้จากการบ่มเชื้อนาน 5 วัน (7.95×10^6 ฟล็อก/มล. และ 30.90 ฟล็อก/เซลล์) ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติกับการบ่มเชื้อนาน 7 วัน (7.667×10^6 ฟล็อก/มล. และ 35.85 ฟล็อก/เซลล์)

3. ผลผลิตไวรัสอิสระ (extracellular virus) ซึ่งเป็นค่าของไวรัสไตเตอร์ (pfu/ml) ค่าเฉลี่ยของไวรัสไตเตอร์ที่ได้จากการบ่มเชื้อนาน 3 วัน (7.3×10^5 pfu/ml) มีค่าน้อยที่สุด ส่วนค่าเฉลี่ยของไวรัสไตเตอร์ที่ได้จากการบ่มเชื้อนาน 5 วัน (1.95×10^7 pfu/ml) กับค่าเฉลี่ยของไวรัสไตเตอร์ที่ได้จากการบ่มเชื้อนาน 7 วัน (1.92×10^7 pfu/ml) ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ

ข้อเสนอแนะ

1. ควรทำการศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลต่อการผลิต SeMNPV ทั้งผลผลิตที่เป็นผลึกโปรตีน (occlusion bodies) และไวรัสอิสระ (extracellular virus) ซึ่งปัจจัยที่ควรนำมาศึกษา เช่น ชนิดของอาหาร pH ของอาหาร เซลล์ไลน์หนอนกระทุ้มต่าง passage SeMNPV ต่าง passage และค่า MOI ของไวรัสที่ใช้ในการเพาะเชื้อ เป็นต้น ทั้งนี้จากการรายงานของ อุทัย [4] กล่าวว่าหนอนกระทุ้มวัยที่ 5 มีขนาดโตเต็มที่ เมื่อตายด้วยไวรัส จะพบปริมาณผลึกโปรตีนของไวรัสจำนวน $5 \times 10^6 - 1 \times 10^9$ ผลึก/ตัว ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับจำนวนผลึก

โปรตีนที่ได้จากการทดลองนี้คือ 7.667×10^6 ผลึก/มล. ดังนั้นต้องทำการเพาะเลี้ยงเซลล์เพื่อเพิ่มปริมาณไวรัสประมาณ 80-100 มล. จึงจะได้ปริมาณผลึกโปรตีนเท่ากับการเพิ่มปริมาณไวรัสในหนอนวัยที่ 5 จำนวน 1 ตัว

2. ควรศึกษาประสิทธิภาพในการทำให้หนอนกระทุ้มเกิดโรคโดยการใช้ผลึกโปรตีนที่ได้จากการทดลองในครั้งนี้ เปรียบเทียบกับผลึกโปรตีนที่ได้จากการเพิ่มปริมาณในตัวหนอน ว่ามีประสิทธิภาพในการทำให้เกิดโรคแตกต่างกันหรือไม่

ตารางที่ 1 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของจำนวนเซลล์มีชีวิต/มล. จำนวนเซลล์ตาย/มล. และ เปอร์เซ็นเซลล์ที่ติดเชื้อ SeMNPV ระหว่างสิ่งทดลองโดยวิธี Duncan's new multiple range test (LSR=0.05)

สิ่งทดลอง	ค่าเฉลี่ยของจำนวนเซลล์มีชีวิตต่อมล. ^L ($\times 10^5$)	ค่าเฉลี่ยของจำนวนเซลล์ตายต่อมล. ^L ($\times 10^5$)	ค่าเฉลี่ยของเปอร์เซ็นต์เซลล์ที่ติดเชื้อ SeMNPV ^L
เซลล์เพาะเลี้ยงปกติ 1.	4.63 ^c	1.36 ^d	-
ผลผลิตที่ได้ภายหลังผ่านการบ่มเชื้อ 3 วัน	4.18 ^c	1.49 ^d	14.51 ^c
เซลล์เพาะเลี้ยงปกติ 2.	7.38 ^b	2.16 ^c	-
ผลผลิตที่ได้ภายหลังผ่านการบ่มเชื้อ 5 วัน	2.75 ^d	2.53 ^c	49.63 ^a
เซลล์เพาะเลี้ยงปกติ 3.	8.35 ^a	3.23 ^b	-
ผลผลิตที่ได้ภายหลังผ่านการบ่มเชื้อ 7 วัน	2.06 ^d	3.94 ^a	34.99 ^b

^L ตัวอักษรที่เหมือนกันในคอลัมน์เดียวกันแสดงถึงค่าตัวเลขที่เปรียบเทียบกับกันนั้น ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ

ตารางที่ 2 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยจำนวนผลึกโปรตีน (occlusion bodies) ของนิวคลีโอโพลีไฮโดรไวรัส หนอนกระทุ้งหอม (*Spodoptera exigua* nucleopolyhedrovirus) ซึ่งเพาะเลี้ยงในเซลล์ไลน์หนอนกระทุ้งหอม (UCR-SE-1) ระหว่างสิ่งทดลองโดยวิธี Duncan's new multiple range test (LSR=0.01)

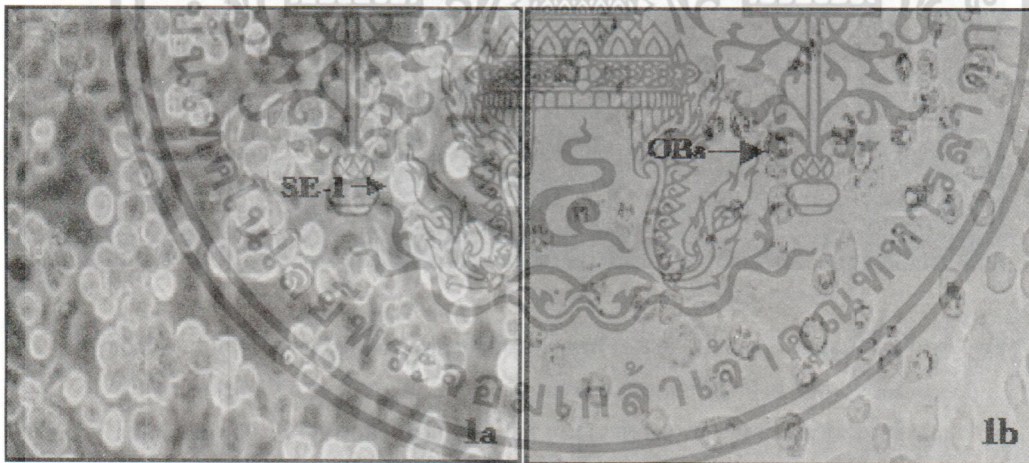
ช่วงเวลาการบ่มเชื้อ <i>SeMNPV</i>	ค่าเฉลี่ยจำนวนผลึกโปรตีน (occlusion bodies) ^{1/}	
	ต่อมถ. (x10 ⁵)	ต่อเซลล์
นาน 3 วัน	1.78 ^b	2.22 ^b
นาน 5 วัน	79.50 ^a	30.90 ^a
นาน 7 วัน	76.67 ^a	35.85 ^a

^{1/} ตัวอักษรที่เหมือนกันในคอลัมน์เดียวกันแสดงถึงค่าตัวเลขที่เปรียบเทียบกันนั้นไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ

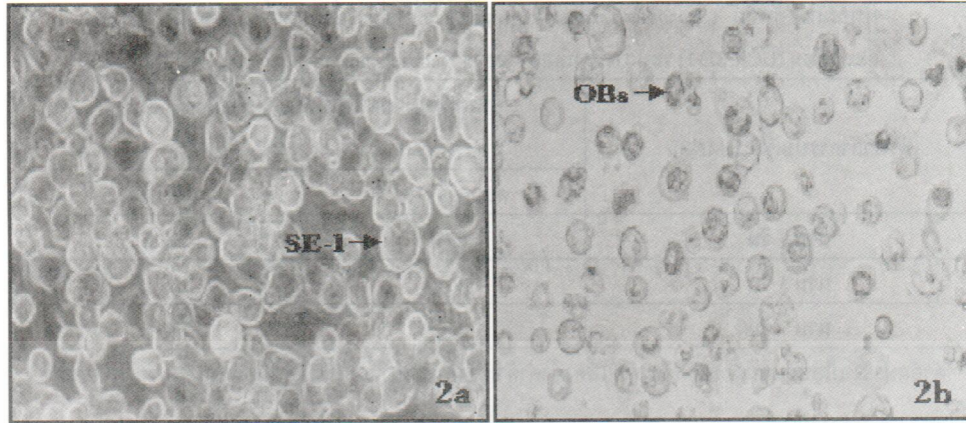
ตารางที่ 3 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยไวรัส ไตเตอร์ (virus titer, pfu/ml) ของนิวคลีโอโพลีไฮโดรไวรัส หนอนกระทุ้งหอมซึ่งเพาะเลี้ยงในเซลล์ไลน์หนอนกระทุ้งหอม (UCR-SE-1) ระหว่างสิ่งทดลอง โดยวิธี Duncan's new multiple range test (LSR=0.01)

ช่วงเวลาการบ่มเชื้อ <i>SeMNPV</i>	ค่าเฉลี่ยไวรัส ไตเตอร์ (pfu/ml) ^{1/} (x 10 ⁶)
นาน 3 วัน	0.73 ^b
นาน 5 วัน	19.50 ^a
นาน 7 วัน	19.20 ^a

^{1/} ตัวอักษรที่เหมือนกันในคอลัมน์เดียวกันแสดงถึงค่าตัวเลขที่เปรียบเทียบกันนั้นไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ

รูปที่ 1 เซลล์ไลน์หนอนกระทุ้งหอม (UCR-SE-1) ในขวดเพาะเลี้ยงควบคุม (control) ภายหลังจากการถ่ายเซลล์ (subculture) นาน 4 วัน (กำลังขยาย 400 X), 1a และเซลล์ไลน์หนอนกระทุ้งหอม (UCR-SE-1) ภายหลังจากปลูกเชื้อไวรัสหนอนกระทุ้งหอม (*SeMNPV*) นาน 3 วัน แสดงผลึกโปรตีนของไวรัส (Obs= Occlusion bodies) ภายในนิวเคลียสของเซลล์ไลน์ (กำลังขยาย 400 X), 1b

รูปที่ 2 เซลล์ไลน์หนอนกระทุ้หอม (UCR-SE-1) ในขวดเพาะเลี้ยงควบคุม (control) ภายหลังจากการถ่ายเซลล์ (subculture) นาน 6 วัน (กำลังขยาย 400 X), 2a และเซลล์ไลน์หนอนกระทุ้หอม (UCR-SE-1) ภายหลังปลูกเชื้อไวรัสหนอนกระทุ้หอม (SeMNPV) นาน 5 วัน แสดงผลึกโปรตีนของไวรัส (OBs=Occlusion bodies) ภายในนิวเคลียสของเซลล์ไลน์ (กำลังขยาย 400 X), 2b

รูปที่ 3 เซลล์ไลน์หนอนกระทุ้หอม (UCR-SE-1) ในขวดเพาะเลี้ยงควบคุม (control) ภายหลังจากการถ่ายเซลล์ (subculture) นาน 8 วัน (กำลังขยาย 400X), 3a และเซลล์ไลน์หนอนกระทุ้หอม (UCR-SE-1) ภายหลังปลูกเชื้อไวรัสหนอนกระทุ้หอม (SeMNPV) นาน 7 วัน แสดงผลึกโปรตีนของไวรัส (OBs=Occlusion bodies) ภายในนิวเคลียสของเซลล์ไลน์ (กำลังขยาย 400X), 3b

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

ผู้วิจัยขอขอบคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.ทิพย์วดี อรรถธรรม และ ดร.สุดาวรรณ เขยชมศรี ที่ให้ความอนุเคราะห์เซลล์ไลน์หนอนกระทู้หอม (UCR-SE-1) และนิวคลีโอโพลีดีโครไวรัสหนอนกระทู้หอม (SeMNPV) และขอขอบคุณ คุณอุทัย เกตุนุติ ที่ให้ความอนุเคราะห์หนอนกระทู้หอมระยะต่างๆ

เอกสารอ้างอิง

[1] อุทัย เกตุนุติ. การควบคุมแมลงศัตรูพืชโดยชีววิธีด้วยไวรัส เอ็น พี วี. กรุงเทพมหานคร โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด, 2540.

[2] Trumble, J.T., and Baker, T.C. "Flight phenology and pheromone trapping of *Spodoptera exigua* (Hubner) (Lepidoptera:Noctuidae) in southern and coastal California." *Environ. Entomol.*, 1984, 13, 1278-1282.

[3] Gelernter, W.D., and Federici, B.A. "Continuous cell line from *Spodoptera exigua* (Lepidoptera:Noctuidae) that supports replication of nuclear polyhedrosis viruses from *Spodoptera exigua* and *Autographa californica*." *J. Invertebr. Pathol.*, 1986, 48, 199-207.

[4] อุทัย เกตุนุติ. การควบคุมแมลงศัตรูพืชด้วยไวรัส. ใน เอกสารวิชาการ การควบคุมแมลงศัตรูพืชโดยชีววิธีเพื่อการเกษตรยั่งยืน, น. 128-162, กรุงเทพมหานคร, โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด, 2539.

[5] O' Reilly, D.R., Miller, L.K., and Luckow, V.A. Baculovirus expression vectors. A laboratory manual. W.H. Freeman and company, New York, 1992.

[6] Summer, M.D., and Smith, G.E. A manual of methods for baculovirus vectors and insect cell culture procedures. Texas Agricultural Experiment Station Bulletin No. 1555. College Station, Texas, 1987.

[7] สุรพล อุปลิสสกุล. สถิติการวางแผนการทดลอง. กรุงเทพมหานคร, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2528.